

# A KRÍM KRÉMJE

Vajon honnan nyílik a legjobb rálátás a szevasztopoli kikötőrendszerben állomásozó orosz hadiflottára? Természetesen a vidámparkból, mégpedig nyilván az óriáskerékről. Némileg nyugtalanul fogózkodunk: a festés friss, de a tartósodronyok látványosan foszlanak, és az üzemeltetési problémák sem kizártak. Még csak az kéne, hogy összecsapódjanak, és örökre bezárjanak minket a muffinforma jellegű gondolák! Akkor soha sem tudjuk meg, milyen a féktelen száguldás a helyi dodzsemben

De így is majdnem elmarad az élmény. Bár előtte hűledezve szemléljük, hogy a körhintát felül két repülőgéprotor hajtja (pár deciméterre a tényleg szédítő sebességgel körözők fejtől, ezért meg se merjük közelíteni), látunk egy olyan ketrecesorozatot, ami leginkább brutális hajítógépnek tűnik, de valójában valamilyen szórakoztatóeszköz lehet, és az elvárásolt kastély lerobbanó szörnyszobrai helyett a legnagyobb hajú és szakállú kollégákat tényleg behívja az üzemeltető néhány menetre a sötétben rémítgetni a helyeket – a dodzsemmel meggyűlik a bajunk. Kifizetjük a belépőt, rárontunk a járművekre, mindet elfoglaljuk, aztán gyerünk egymásnak! Ám ebben a pillanatban éktelen kiabálás harsan oroszul: „Az ütközés szigorúan tilos!” Egy igen komoly, virágos vázsonotthonkába öltözött hölgy a rendreutasító. Újra indulhatunk. Nyilván azonnal egymásnak. Puff: egy nagy karral lekapcsolja az áramot. Majd közénk

szalad, és még emeltebb hangon kiabálja: „Nem vagyunk malagyecek, hanem elfajzott, galád nyugatiak! Hiszen ütköztök! És ez itt tilos!”

Ám ezt mi sem hagyjuk annyiban. Hosszú évek posztszovjet tapasztalata alapján ilyenkor még győzhetünk: a lokális hatalmasságok (ez esetben a dodzsem teljhatalmú úrnője) talán még életükben nem tapasztalták, hogy az állampolgár visszszól. Nem engedelmeskedik, sőt offenzív fellépéssel lehangol. A hatás leírhatatlan, lényege a döbbenet és a hirtelen visszavonulás, bezárkózás (gyakran szó szerint: fülkébe, irodába), hiszen belül valami most összedőlt. És mehetünk összevissza, ütközve, ahogy tetszik.

## RIVIÉRA

A déli partvidék látványa – és posztszovjet hangulata – már önmagában is csáberő



## SÜTEMÉNYFORMA?

Szevasztopol fölött a kétséges állagú, ám kiváló rálátást nyújtó óriáskeréken (fent)

## FEJMOSÁS ÉS RETORZIÓ

Mivel ismét ütközünk, a rendreutasító kiabálás még közelebbi, az áramot pedig lekapcsolták (lent)







### HÍVOGATÓ CÉGÉR

Hűsítő és hűsítő az árnyékban:  
a kvaszt a majom nem fogyasztja

Jól emlékszem, hogy az 1970-es évek közepén, elsős kiskisiskolásként értetlenül nézegettük az iskolai folyosó egyetlen érdekes vitrinberendezését: tengerparti fotókat valami elérhetetlenül különleges helyről, ahol kisdíjak nyaraltak. Aztán, amikor már olvasni is tudtunk, betűztük: „A szovjet úttörők mesébe illő földi Paradicsoma”, majd: „Nemzetközi viszonylatban is páratlan gyermek-üdülőhely, amelynek területén nyáron úttörőtábor, ősztől tavaszig sok-sok, tbc-vel fertőzött 10–14 éves gyerek számára erdei iskola működik.” Mondjuk, ez utóbbi nem hangzott túl vonzóan.

Nyilvánvalóan Artyekről és a Krím félsziget déli, mediterrán partvidékéről volt szó.

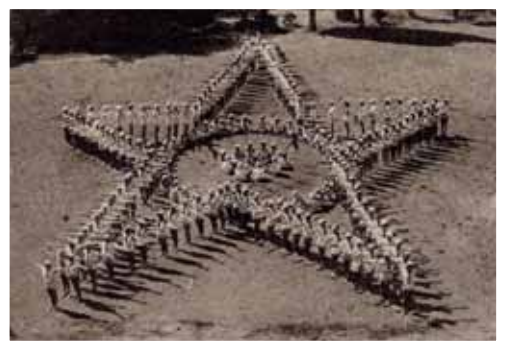
„A Krímet népiüdülővé kell fejleszteni. A gyönyörű nyaralókat és villákat, amelyek korábban a nagybirtokosok és a kapitalisták használatában voltak, a volt cári és nagyhercegi palotákat munkás- és parasztszantatóriumok céljára kell felhasználni” – jelentette ki Lenin 1920. december 21-én. A gyorsan meghozott határozatok végrehajtására felállították a Központi Krími Üdülőigazgatóságot, melynek első irányítója ki más lehetett volna, mint Lenin öccse, Dmitrij Uljanov.

A Krím persze messze nemcsak a keskeny Riviéra, de a Szovjetunió utódállamaiban azért szinte mindenki erre asszociál. És jönnek is nyaranta tömegével a látványában a horvát partvidékre hasonlító, szolgáltatásaiban és alacsony áraiban azonban fényévek fekvő vidékre. Az élő Zimmer Feri világába, ahol a szláv turizmus hullámai miatt a jaltai Lenin-szobor szökőkutas medencéjében is bérelhető jet-ski ringanak. Leginkább sárga kiskacsa alakúak.

„Jalta csak a nagy októberi szocialista forradalom után válhatott nagyüzemi üdülőhellyé” – írta egy ismertető néhány évtizede. Ám a nagy mennyiségek más területen is jelentkeztek. „A Magaracs Szőlészeti és Borászati Kutatóintézet nagy múltú működése során mintegy 800 szőlőfajtát és több ezer hibridet nemesítettek a szovjet tudósok.” Ülünk a déli part egyik mólóján. Kissé bódultan. Az ugyan kiváló, hogy a birodalmi időkből örökölt kultúrákeveredés miatt a szállásul szolgáló, levitézlett SZOT-üdülő jellegű épületben 2x2 méteres közép-ázsiai kereveteken aludhatunk (Szamarkandban kizárólag a férfiak heverésznek naphosszat e nagy faépitményeken, méltán és szintetizálva, a nők meg valahol dolgoznak), ám a parton borfesztivál van. A legkiválóbb szőlőtermő területek lábánál. Tablettásbor-fesztivál. Itt

### ÜDÜLÉS A KRÍMBEN, 50-ES ÉVEKBELI KÉPESLAPOKON

Gerillaképzés, rendezett napozás – és a második hét végén a pihenés gyümölcse, a formagyakorlat



### NINCS MENEKVÉS!

A gyakorlott szem mindent lát, a hangosítás mindenhová elér: turistákra vadászó szervezőhölgy a szevasztopolli kikötőben

egyetlen nedű sem látott még szőlőtőkét – és ezt nyíltan vállalja is minden „termelő”, az összes stand. Bátran kóstolunk az összképkalkotás érdekében. Nos, ezért ülünk aztán bódultan a mólón. Ám van még egy palack itthoni fehérborunk az egyik legolcsóbb, Mátra vidéki tömegtípusból. Párás szemmel nézzük. De nemcsak mi. A „Távolban egy fehér vitorla”-típusú, kisportolt és napbarnította, helyi fiatalok körénk gyűlnek. Megkóstolnák, hiszen üvegben van, dugóval, különleges. És azonnal az est sztárja lesz ez a kevéské 7 deci...

Még nem világos, mi lesz a jövője e szürreális posztsovjett világnak. Egy hermetikusan lezárható félszigetnek, ahol a sztyepp a hegyekre mászik, nagyhangú báriosnyá-asszonyosságok dirigálnak, ahol hideg iszapvulkánok bugyborékolnak, genovai erődök öröködnék, a tatár települések minaretjei magasodnak – és persze a partok mentén hadihajók cirkálnak. Majd ha lenyugszanak a kedélyek, érdekes fontolóra venni egy kalandos látogatást.

SZÖVEG ÉS KÉP: NAGY BALÁZS





**EGY VILÁGKÖRÜLI  
ÚT ÉPP ITT  
KEZDŐDIK A  
TALPAD ALATT.**



**TREK KATEGÓRIA | NAZCAT GTX®**

Az egyik legnépszerűbb Hanwag lábbeli. Rövidebb kirándulásokra vagy akár több napos hátizsákos túrákra.

Ára: 66 990 Ft



www.hanwag.de